

Palestínska deklarácia nezávislosti

Algiers, Alžír

15. novembra 1988

V mene Boha milostivého, milosrdného

Palestína, zem troch monoteistických náboženstiev, je krajinou, kde sa palestínsky arabský ľud narodil, rástol, vyvíjal sa a vynikal. Nikdy nebol odlúčený od, alebo oslabený vo svojich pevných putách s Palestínou. A takto si pre seba upevnil trvalú úniu medzi ním, jeho zemou a jeho históriou.

Palestínsky arabský ľud, po celú tú históriu odhodlaný, vytváral svoju národnú identitu, dokonca dosahoval nepredstaviteľné úrovne pri svojej obrane, počas invázie, či plánov tých druhých, a výziev, špecifických pre staroveké a žiarivé postavenie Palestíny na výšine, kde sa spájali mocnosti a civilizácie. Všetko, čo sa stalo, malo ľud zbaviť politickej nezávislosti. Avšak nehynúce prepojenie medzi Palestínou a jej ľudom, uchovalo zemi jej charakter a jej obyvateľom národného ducha.

Živený rozvíjajúcim sa sledom civilizácií a kultúr, inšpirovaný dedičstvom bohatým na rozmanitosť a druh, palestínsky arabský ľud nadobudol na význame upevnením jednoty s dedičnou zemou. Výzva velebiť Stvoriteľa prišla z chrámu, kostola a mešity, na oslavu súcitu a pokoja, ktorá bola jednoznačným posolstvom Palestíny. A generáciu za generáciou neúnavne odovzdával palestínsky arabský ľud zo seba v hrdinskej bitke za oslobodenie a domovinu. Čím bola neprerušená reťaz rebélií našich ľudí, ak nie heroickým stelesnením našej vôle pre národnú nezávislosť? A tak ľud zostal vytrvalý v boji o udržanie sa a víťazstvo.

Ak bol v priebehu modernej doby vyhlásený nový systém hodnôt, s normami spravodlivými pre všetkých, bol to práve palestínsky arabský ľud, ktorý bol vylúčený z toho, aby sa podieľal na osude ostatných ľudí, v dôsledku nepriateľského zoskupenia lokálnych a zahraničných mocností. A znovu sa raz objavila osamelá spravodlivosť, ktorá nebola schopná viesť históriu jej prioritným smerom.

A bol to práve palestínsky arabský ľud, už ranený na tele, ktorý bol podrobený ešte ďalšiemu druhu okupácie, nad ktorou sa vznášal nepravdivý výrok, že „Palestína bola zemou bez ľudí“. Táto predstava bola

vnútená niekoľkým vo svete, hoci podľa Článku 22 Paktu Spoločnosti národov (1919) a Lausanskej zmluvy (1923) komunita národov uznala, že všetkým arabským teritóriám bývalých osmanských provincií, vrátane Palestíny, bude postúpená ich sloboda, ako dočasne nezávislých národov.

Bez ohľadu na historickú nespravodlivosť, uvalenú na palestínsky arabský ľud, ktorá vyústila do ich rozptýlenia a pripravila ich o právo na sebaurčenie, nasledovala Rezolúcia 181 Valného zhromaždenia Organizácie spojených národov (1947), ktorá Palestínu rozdelila na dva štáty, jeden arabský a jeden židovský. A je to práve táto rezolúcia, ktorá ešte stále poskytuje tie podmienky medzinárodnej legitimacy, ktoré zabezpečujú právo palestínskeho arabského ľudu na zvrchovanosť.

Postupne bola okupácia Palestíny a častí ďalších arabských teritórií izraelskými silami, zámerné vyvlastnenie a vyhostenie väčšiny palestínskeho civilného obyvateľstva z ich zdedených domov, bola dosiahnutá organizovaným terorom; tí Palestínčania, ktorí zostali, ako pozostatok podrobený vo svojej domovine, boli prenasledovaní a donútení znášať deštrukciu ich národného života.

A tým boli porušené princípy medzinárodnej legitimacy. A tak bola Charta Organizácie spojených národov a jej rezolúcie zmrzačené, pretože uznali národné práva palestínskeho arabského ľudu, vrátane práva na návrat, práva na nezávislosť, práva na suverenitu nad teritóriom a domovinou.

V Palestíne a na jej periférii, v ďalekom i blízkom exile, palestínsky arabský ľud nikdy nezaváhal a nikdy sa nevzdal svojho presvedčenia o svojom práve na návrat a nezávislosť. Okupácia, masakre a rozptýlenie nedosiahli svojho v neoslabenom vedomí vlastnej a politickej identity, keď Palestínčania napredovali so svojim osudom bez strachu a vzpriamene. A z dlhých rokov utrpenia v stále sa stupňujúcom boji vzišla palestínska politická identita ustálená a potvrdená. A kolektívna palestínska národná vôľa vytvorila pre seba politické stelesnenie, Organizáciu pre oslobodenie Palestíny, svoju výhradnú legitímnu zástupkyňu, uznanú svetovou komunitou ako celok, rovnako ako aj príslušnými regionálnymi a medzinárodnými inštitúciami. Stojac na základnom kameni viery v neodcudziteľné práva Palestínčanov a z dôvodu arabského národného konsenzu a medzinárodnej legitimacy, viedla Organizácia pre oslobodenie Palestíny kampaň svojho vznešeného ľudu, sformovaného do jednoty a mocného odhodlania, celistvého a nedeliteľného vo svojich víťazstvách, dokonca aj keď znášal masakre a väznenie vnútri, aj mimo svojho domova. A tak bol palestínsky odpor očistený a postavený do prvej línie arabského a medzinárodného povedomia, keď boj palestínskeho arabského ľudu dosiahol jedinečné postavenie medzi svetovými oslobodzovacími hnutiami modernej doby.

Mohutné národné povstanie, Intifáda, v súčasnej dobe zintenzívnené v celkovom rozsahu a sile, na okupovaných palestínskych teritóriách, rovnako ako neoblomný odpor utečeneckých táborov mimo domoviny pozdvihlo vedomie palestínskej pravdy a práva do vyšších sfér porozumenia a reality. Teraz sa konečne spustila opona za celou epochou vyhovárania sa a popierania. Intifáda zasadila útok do mysle oficiálneho Izraela, ktorý sa príliš dlho spoliehal výhradne na mýtus a teror, aby úplne poprel palestínsku existenciu. Kvôli Intifáde a jej revolučnému, nezvratnému impulzu, história Palestíny dosiahla rozhodujúci okamžik.

Vzhľadom k tomu palestínsky ľud definitívne zdôrazňuje svoje neodcudziteľné práva v zemi svojich predkov:

Práve teraz, na základe prirodzených, historických a legálnych práv a obetí postupných generácií, ktoré priniesli pri obrane slobody a nezávislosti svojho domova; pri plnení rezolúcií, prijatých na zasadaniach arabského summitu a spoliehajúc sa na právomoc, udelenú medzinárodnou legitimitou, ktorú vyjadrujú rezolúcie Organizácie spojených národov od roku 1947; a pri uplatňovaní práv na sebaurčenie, politickú nezávislosť a suverenitu nad svojim teritóriom;

Palestínska národná rada, v mene Boha a palestínskeho arabského ľudu, týmto vyhlasuje ustanovenie štátu Palestína na našom palestínskom území s hlavným mestom Jeruzalem (al-Quds aš-Šaríf).

Štát Palestína je štátom Palestínčanov, kdekoľvek by sa nachádzali. Štát je pre nich, aby sa v ňom spoločne tešili z kolektívnej národnej a kultúrnej identity, je ich, aby v ňom presadzovali úplnú rovnosť práv. V ňom budú zabezpečené ich politické a náboženské presvedčenia a ich ľudská dôstojnosť prostriedkami parlamentného demokratického systému vlády, založenom na slobode vyjadrovania a slobodného zakladania politických strán. Práva menších budú náležite uznané väčšinou a menšiny musia zároveň dodržiavať rozhodnutia väčšiny. Vláda bude založená na princípoch spoločenskej spravodlivosti, rovnosti a nediskriminácie verejných práv mužov a žien na základe rasy, náboženstva, farby pleti alebo pohlavia, pod záštitou ústavy, ktorá zaručuje vládu práva a nezávislého súdnictva. A tak tieto princípy nedovolia žiadny odchod z palestínskeho prastarého duchovného a civilizačného dedičstva tolerancie a náboženského spolužitia.

Štát Palestína je arabským štátom, celistvou a nedeliteľnou súčasťou arabského národa, v jednote s týmto národom v dedičstve a civilizácii, ako i v úsilí o oslobodenie, napredovanie, demokraciu a svornosť. Štát Palestína potvrdzuje svoje záväzky, stanovené v Charte Ligy arabských štátov, aby sa posilnila vzájomná spolupráca medzi arabskými štátmi.

Vyzýva svojich arabských krajanov, aby sa zjednotili a podporili vznik nášho štátu v tej pravej podobe, aby mobilizovali svoj potenciál a zintenzívnili svoje úsilie, ktorého cieľom je ukončenie izraelskej okupácie.

Štát Palestína potvrdzuje svoju oddanosť princípom a cieľom Organizácie spojených národov a všeobecnej deklarácii ľudských práv, a rovnako i princípom a politike nezúčastneného hnutia.

Ďalej oznamuje, že je mierumilovným štátom pri dodržiavaní princípov mierového spolužitia. Zjednotí sa s ostatnými štátmi a obyvateľmi, aby zaistil trvalý mier, založený na spravodlivosti a rešpektovaní práv, aby bol zaručený ľudský potenciál pre pokojnú existenciu, aby bola zachovaná úprimná súťaž o dokonalosť, a v ktorom odvaha v budúcnosti odstráni strach z tých, ktorí sú spravodliví a pre ktorých je spravodlivosť jediným východiskom.

V súvislosti so svojim bojom za mier v zemi lásky a mieru, štát Palestína vyzýva Organizáciu spojených národov, aby niesla mimoriadnu zodpovednosť za palestínsky arabský ľud a jeho domovinu. Vyzýva všetkých zástancov mieru a slobody, ľudí i štáty, aby boli nápomocní pri dosiahnutí jeho cieľov, zaistili mu bezpečnosť, aby zmiernili tragédiu jeho ľudu a pomohli ukončiť izraelskú okupáciu na palestínskych územiach.

Štát Palestína týmto deklaruje, že verí v nápravu regionálnych a medzinárodných sporov mierovými riešeniami, v súlade s Chartou a rezolúciami Organizácie spojených národov. V záujme prirodzeného práva na obranu svojej teritoriálnej integrity a nezávislosti, preto odmieta hrozbu, alebo použitie sily, násilia a terorizmu proti teritoriálnej integrite alebo politickej nezávislosti, ako i proti teritoriálnej integrite iných štátov.

Preto v tento deň, na rozdiel od iných dní, 15. novembra 1988, keď stojíme na prahu nového úsvitu, v pocte a skromnosti sa skláňame pred posvätnými dušami našich padlých, Palestínčanov a Arabov, ktorých čistota obete pre domovinu rozžiarila oblohu a oživila zem. Naše srdcia sú povznesené a osvetlené žiarou vychádzajúcou s požehnanej Intifády, tých, ktorí podstúpili a bojovali boje v táborech, v rozptýlení, v exile, tých, ktorí zrodili normy slobody, našich detí, mládeže i starých ľudí, väzňov, zatknutých, zranených a všetkých tých, ktorých putá k našej posvätej zemi sú potvrdené v táborech, dedinách a mestách. Vzdávame osobitný hold tým statočným palestínskym ženám, strážkyniam potravy a života a udržiavateľkám nášho odvekého ohňa. Dušiam našich svätých martýrov a celému palestínskemu arabskému ľudu a všetkým slobodným a čestným ľuďom kdekoľvek na svete sľubujeme, že náš boj bude pokračovať, kým sa

okupácia neskončí a následne sa upevní podklad našej suverenity a nezávislosti.

Preto vyzývame náš výnimočný ľud, aby sa zhromaždil okolo palestínskej zástavy, aby ju chránil a obraňoval, aby mohla naveky byť symbolom našej slobody a dôstojnosti v tejto domovine, ktorá je domovom slobodných, teraz a navždy.

V mene Boha Milosrdného, Milostivého :

„Povedz : 'Bože, vlastník všetkého, čo sa vlastní,
dávaš to, čo vlastníš komu chceš
a odnímeš vlastníctvo, komu chceš,
dávaš moc, komu chceš
a ponížiš, koho chceš. V Tvojej ruke
je dobro. A Ty máš moc nad všetkým' .“